

РЕШЕНИЕ

№ 4675

гр. София, 13.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.07.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Зорница Дойчинова

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5009** по описа за **2021** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на И. Е., [ЕГН], чрез адв. С. С. срещу Решение от 05.04.2021г., постановено по НАХД № 8442/2020г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 114-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 20- 4332- 002866 от 02. 03. 2020г., издадено от началник отдел „Пътна полиция“ към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с което на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3000 лева на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП за извършено нарушение по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на обжалваното решение поради неправилно приложение на материалния закон и съществени нарушения на съдопроизводствените правила. - касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Касаторът твърди, че в процесното НП е неправилно посочена правна квалификация на нарушението, а в АУАН липсва пълно и ясно описание на обстоятелствата, при които е извършено, което от своя страна е довело до нарушаване правото му на защита. Твърди, че посоченото в НП нарушение не извършено. Счита,

че районният съд е постановил решението си при липса на мотиви. Моли за отмяна на оспореното решение и потвърденото с него НП.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът- СДВР, отдел „Пътна полиция“ ЦУ не се представлява в проведеното по делото съдебно заседание и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор Ю. счита касационната жалба за неоснователна и недоказана и моли същата да бъде оставена без уважение.

Административен съд София – град, XIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

СРС приел за установено, че на 05.02.2020г. около 09.50 часа в [населено място] в кръговото кръстовище на „ 4-ти километър “ с посока на движение от [улица]към [улица], И. Е. управлявал личния си лек автомобил, марка „БМВ 530И“ с рег. [рег.номер на МПС] , като водачът използва пътищата, отворени за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари, като се занася и криволичи по пътното платно. Въз основа посочената фактическа обстановка, Б. С., на длъжност мл. автоконтрольор при ОПП- СДВР в присъствието на двама свидетели е съставил акт за установяване на административно нарушение (АУАН) 631493 от 05.02.2020г. Въз основа на този АУАН е било издадено и атакуваното НП.

За да потвърди НП, СРС е приел, че при съставяне на АУАН и при издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обуславят отмяна на НП. Приел е, че посоченото нарушение е безспорно доказано и правилно е ангажирана административнонаказателна отговорност на нарушителя. Изложени са подробни мотиви за липса на предпоставки, обуславящи приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо и правилно.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС правилно е установил фактическата обстановка. Направените фактически констатации и правни изводи се споделят напълно от състава на касационната инстанция.

Фактическите констатации на въззивния съд са направени при съобразяване с процесуалните правила относно проверката и анализа на доказателствения материал. Районният съд е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина.

Неоснователно е наведеното от касатора оплакване, че поведението на водача на МПС, описано в процесното НП, не кореспондира с посочената като нарушена разпоредба на чл. 104б, т.2 от ЗДвП.

Водачът на МПС е наказан за нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП. Визираната разпоредба императивно забранява на водачите на МПС да използват пътищата,

отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Обстоятелството, че в закона не се съдържа легална дефиниция досежно „ползването на път за други цели, освен за превоз на хора и товари“, като законодателна техника предполага запълването на бланкетния състав с конкретно съдържание според особеностите на всяка хипотеза.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства безспорно е установено, че касаторът е управлявал автомобил „БМВ 530и“ с рег. [рег.номер на МПС] е преминавал рязко от лента в лента. С тези си действия, както правилно е посочено в НП, касаторът е нарушил забраната по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари.

Санкционната разпоредба на чл. 175а, ал. 1, предл. 3 от ЗДвП предвижда, че се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок 12 месеца и глоба 3000 лв. водач, който ползва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. В случая наложените на жалбоподателя наказания са правилно индивидуализирани в предвидения от закона абсолютен размер, поради което не следва да се обсъжда въпроса за тяхното редуциране.

По изложените съображения, касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК, Административен съд София – град, XIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 05.04.2021г. по НАХД № 8442/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 114-и състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.